Lietas Nr. 11088285915
Lietas arhīva Nr. K29-1081-16/10

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2016.gada 6.jūlijā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese V.Freimane, rakstveidā vienošanās procesā iztiesāja krimināllietu, kurā apsūdzēts **/pers. A/, personas: /personas kods/,** par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu pēc Krimināllikuma **176.panta otrās daļas.**

Aprakstošā daļa

Pārbaudījusi vienošanās noslēgšanas apstākļus un to atbilstību Krimināllikuma normām, tiesa konstatē, ka saskaņā ar tiesā iesniegto vienošanās protokolu par vainas atzīšanu un sodu, **/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, kas saistīta ar vardarbību (laupīšanu)**, šādos apstākļos:

/pers. A/ un persona, pret kuru kriminālprocess izbeigts, pēc iepriekšējas vienošanās mantkārīgu tieksmju vadīti, 2015.gada 20.decembrī ap plkst.21.40 Rīgā, Kalna ielas un Mazās Kalna ielas krustojumā pienāca pie /pers. B/. /pers. A/ palūdza /pers. B/ cigareti, bet persona, pret kuru kriminālprocess izbeigts, teica /pers. B/, ka viņam ir nazis, lai /pers. B/ atdod telefonu un visu, kas ir, pretējā gadījumā /pers. B/ tiks sadurts un tiks nogādāts kapsētā. Tad persona, pret kuru kriminālprocess ir izbeigts, ar dūri vienu reizi iesita /pers. B/ pa žokļa labo pusi un pēc tam ne mazāk kā divas reizes galvas rajonā, un pieprasīja /pers. B/ atdot naudu. /pers. B/ iedeva 0,50 EUR, bet persona, pret kuru kriminālprocess izbeigts, piedraudot, ka saduršot ar nazi, pieprasīja vēl naudu. Pēc tam /pers. A/, īstenojot kopīgo noziedzīgo nodomu, pārbaudīja /pers. B/ virsjakas kabatas un paņēma /pers. B/ mobilo telefonu "Samsung" 10,00 EUR vērtībā un sīknaudu 1,50 EUR apmērā. Tad /pers. A/ un persona, pret kuru kriminālprocess ir izbeigts, aizgāja no noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietas.

Tādējādi /pers. A/ un persona, pret kuru kriminālprocess izbeigts, saskaņoti rīkojoties un pielietojot vardarbību, /pers. B/ nolaupīja kustamu mantu kopējā vērtībā 12,00 EUR.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā.

Pirmstiesas kriminālprocesa laikā 2016.gada 27.maijā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas prokuratūras prokurors Roberts Stivriņš, Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas prokuratūras telpās, Rīgā, Dzirnavu ielā 113, 4.stāvā, kabinetā Nr.403, Kriminālprocesa likuma 433., 434., 437.panta kārtībā noslēdza ar apsūdzēto /pers. A/ zvērinātas advokātes Helēnas Purviņas, ordenis Nr.38581, klātbūtnē vienošanos par vainas atzīšanu un sodu, lūdzot tiesu piespriest apsūdzētajam brīvības atņemšanas sodu uz 4 (četriem) mēnešiem bez mantas konfiskācijas, bez probācijas uzraudzības, saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 540.[1] panta pirmās daļas nosacījumiem, ar **2016.gada 13.jūnija** Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses lēmumu nolemts krimināllietu /pers. A/ apsūdzībā iztiesāt rakstveida procesā.

Iebildumi pret lietas iztiesāšanu rakstveida procesā vai noraidījumi tiesas sastāvam nav saņemti.

Motīvu daļa

Tiesa, izlemjot kriminālprocesu rakstveida procesā pēc lietā esošajiem materiāliem, ir pārliecinājusies, ka savāktie pierādījumi apstiprina apsūdzētā vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā. Tiesai nav radušās šaubas par apsūdzētā /pers. A/ vainu, viņa darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas, tādējādi tiesa atzīst, ka vienošanās ir apstiprināma un krimināllietā ir taisāms notiesājošs spriedums.

Izklāstot noslēgto vienošanos būtību, tiesa konstatē, ka vienošanās protokolā ar apsūdzēto /pers. A/, klātesot aizstāvei – zvērinātai advokātei Helēnai Purviņai, ir norādīts, ka apsūdzētais piekrīt vienošanās procesa piemērošanai. Apsūdzētajam ir izskaidrotas viņa tiesības vienošanās procesā un vienošanās procesa piemērošanas sekas. Apsūdzētais/pers. A/ ir atzinis, ka krimināllietā ir noskaidroti apstākļi, kas attiecas uz pierādīšanas priekšmetu. Apsūdzētais ir piekritis viņam inkriminētā nodarījuma apjomam un kvalifikācijai.

Tiesa ņem vērā apsūdzētā /pers. A/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, kā arī viņa personu raksturojošās ziņas – /pers. A/ ir dzimis /datums/, Rīgā, Latvijas pilsonis, darbavietas nav, neprecējies, sodāmības dzēstas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešo daļu, nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli attiecībā uz noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu tiesā ir iespējams atzīt to, ka viņš ir vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmo daļu /pers. A/ nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi.

Tiesa atzīst, ka vienošanās protokols pēc savas formas un satura atbilst Kriminālprocesa likuma 38.nodaļas prasībām, kā arī šī likuma 437.panta prasībām, neatrodot procesuālo un materiālo tiesību normu pārkāpumus, noslēdzot vienošanos.

Tiesa, pārbaudot lietā esošos materiālus, secina, ka vienošanās pirmstiesas procesa laikā ar apsūdzēto /pers. A/ ir noslēgta, ievērojot Krimināllikuma un Kriminālprocesa likumā noteikto kārtību. Apsūdzētais vienošanos ir parakstījis apzināti un labprātīgi, saprotot vienošanās sekas. Tāpat tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētais /pers. A/ līdz lietas iztiesāšanas uzsākšanai nav atteicies no vienošanās.

Kriminālprocesa likuma 543.panta nosacījumi neuzliek tiesai pienākumu, izskatot lietas par noslēgto vienošanos, īpaši motivēt soda piemērošanu (*lieta SKK-121/2010, 2010.gada 8.jūnija lēmums)*.

Tiesa secina, ka valsts apsūdzības lūgtais soda veids un mērs /pers. A/ atbilst Krimināllikuma 35.panta otrās daļas un 46.panta prasībām, ir samērīgs ar apsūdzētā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, apsūdzētā /pers. A/ personību, atbildību mīkstinoša apstākļa esamību, atbildību pastiprinošu apstākļu neesamībai, līdz ar to tiesa uzskata par iespējamu apstiprināt noslēgto vienošanos nosakot /pers. A/ vienošanās protokolā norādīto sodu.

Kriminālprocesa likuma 240.pants noteic galīgo rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem un dokumentiem.

Savukārt Kriminālprocesa likuma 235.panta pirmā daļa noteic, ka izmeklēšanas darbību gaitā iegūtās lietas un dokumentus, ja ir pamats uzskatīt, ka turpmākajā kriminālprocesā tiem varētu būt pierādījumu nozīme, procesa virzītājs reģistrē krimināllietā esošajā lietisko pierādījumu un dokumentu

sarakstā.

Tiesa uzskata, ka lietisko pierādījumu un dokumentu sarakstā reģistrētais CD disks ar videonovērošanas kameras ierakstu, kas pievienots pie krimināllietas materiāliem kā lietiskais pierādījums izmantojams pierādīšanā saistībā ar tajā ietverto saturisko informāciju.

Savukārt atbilstoši Kriminālprocesa likuma 134.panta otrās daļas noteikumiem, ja lieta pierādīšanā izmantojama sakarā ar tajā ietverto saturisko informāciju, tā uzskatāma nevis par lietisko pierādījumu, bet par dokumentu. Tādējādi lietiskais pierādījums –CD disks ar videonovērošanas kameru ierakstu, atzīstams par dokumentu un izslēdzams no lietisko pierādījumu saraksta un kā dokuments atstājams glabāties pie krimināllietas materiāliem.

Cietušais šajā kriminālprocesā ir /pers. B/. /pers. B/ pieteica kaitējuma kompensāciju 7,00 EUR apmērā –5,00 EUR par SIM kartes atjaunošanu un 2,00 EUR par nolaupīto naudu (lietas 11. – 12. lapa). Apsūdzētais/pers. A/ atzīst pilnībā cietušā pieteikto kaitējuma kompensācijai 7,00 EUR apmērā un piekrīt, ka pieteikto kaitējuma kompensāciju pilnā apmērā piedzen no viņa par labu cietušajam /pers. B/.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. A/ reāla soda izciešanas termiņā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2015.gada 20.decembra plkst. 22:55 līdz 2015.gada 22.decembrim (lietas 31.lapa), skaitot kā divas brīvības atņemšanas dienas.

Kriminālprocesa likuma 438.pantā norādīts, ka prokurors pēc vienošanās noslēgšanas krimināllietas materiālus kopā ar vienošanās protokolu nosūta tiesai, ierosinājumā norādot arī informāciju par pirmstiesas procesa izdevumiem (Kriminālprocesa likuma 438.panta otrās daļas 5.punkts); savukārt tiesa, taisot notiesājoš u spriedumu, rezolutīvajā daļā norāda tiesas lēmumu par procesuālo izdevumu atlīdzību (Kriminālprocesa likuma 543.panta trešā daļas 10.punkts). Tādējādi secināms, ka Kriminālprocesa likumā nav noteikts tiesas pienākums pieprasīt personām informāciju par procesuālajiem izdevumiem, bet ir pienākums lemt par to atlīdzību.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4. punktu procesuālie izdevumi ir samaksa advokātam.

Kriminālprocesa likuma 84.pants nosaka, ka advokātam par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu personai, kura nav noslēgusi vienošanos par aizstāvību, samaksas apmēru un ar valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu saistītos atlīdzināmos izdevumus, to apmēru un izmaksu nosaka Ministru kabinets.

Apsūdzētā aizstāve zvērināta advokāte Helēne Purviņa iesniegusi paziņojumu par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu kriminālprocesā, kurā norādīta viņas kā valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniedzēja pakalpojumu aprēķins EUR 92,12 (deviņdesmit divi euro 12 euro centi) (lietas 112.lapa) apmērā.

Minēto procesuālo izdevumu vispārīgo piedziņas kārtību regulē Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punkts un 368.panta pirmā daļa, taču Kriminālprocesa likuma 83.panta otrā daļa noteic, ka aizstāvja piedalīšanās ir obligāta kriminālprocesā, kas notiek vienošanās procesa kārtībā no brīža, kad tiek uzsāktas pārrunas ar apsūdzēto par vienošanās slēgšanu.

Savukārt Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmās daļas 2.punkts noteic, ka tiesības uz atbrīvošanu no samaksas par aizstāvja palīdzību, kas tādā gadījumā tiek segta no valsts līdzekļiem, ir personai, kura kriminālprocesā, kad aizstāvja piedalīšanās ir obligāta, nav vēlējusies aizstāvi.

Ievērojot minēto normatīvo aktu regulējumu un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 85.panta otro daļu, tiesa secina, ka apsūdzētais ir atbrīvojams no procesuālo izdevumu EUR 92,12 (deviņdesmit divi euro 12 euro centi) apmērā samaksas valsts labā par aizstāves - zvērinātas advokātes Helēnes Purviņas darbu pirmstiesas kriminālprocesā, un esošie procesuālie izdevumi sedzami no valsts līdzekļiem, jo apsūdzētais nav vēlējies aizstāvi. Saskaņā ar prokurores ierosinājumā par vienošanās apstiprināšanu norādīto, arests mantai lietā nav.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 540.[1] panta piektās daļas 3.punktu un sesto daļu, 543.pantu, tiesa

Nosprieda

Atzīt /pers. A/ par vainīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā.

Apstiprināt starp prokurori un apsūdzēto noslēgto vienošanos un piespriest tajā paredzētos soda veidu un mēru, un proti, sodīt /pers. A/, saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu, ar brīvības atņemšanas sodu uz 4 (četriem) mēnešiem bez mantas konfiskācijas, bez probācijas uzraudzības.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu, minēto sodu /pers. A/ noteikt nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 1 (vienu) gadu.

Uzlikt par pienākumu /pers. A/ 10 (desmit) darba dienu laikā no tiesas sprieduma stāšanās spēkā ierasties un soda izciešanai reģistrēties Valsts probācijas dienestā pēc faktiskās dzīvesvietas - Rīgas teritoriālā struktūrvienībā, Lomonosova ielā 9, Rīgā.

Nepiemērot drošības līdzekli /pers. A/.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. A/ soda izciešanas termiņā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2015.gada 20.decembra līdz 2015.gada 22.decembrim, skaitot kā divas brīvības atņemšanas dienas.

Apmierināt pilnībā cietušā - /pers. B/ pieteikto kaitējuma kompensāciju EUR 7,00 (septiņi euro un 00 centi) un piedzīt to no /pers. A/ par labu /pers. B/ EUR 7,00 (septiņi euro un 00 centi).

Atbrīvot /pers. A/ no procesuālajiem izdevumiem, kas sastāda 92,12 EUR (deviņdesmit divi euro 12 euro centi) un segt tos no valsts līdzekļiem.

Piedzīt no /pers. A/ valsts ienākumos EUR 92,12 (deviņdesmit divi euro un 12 eiro centi) par zvērinātas advokātes veikto darbu juridiskās palīdzības sniegšanā kriminālprocesā un tie iemaksājami: Valsts kase, NMR 90000050138, konts LV68TREL1060001239300, BIC kods TRELLV22, nosakot 30 dienu termiņu tā labprātīgai izpildei pēc sprieduma spēkā stāšanās, iesniedzot tiesai maksājuma apliecinošu dokumentu.

Lietiskos pierādījumus –CD disku ar videoierakstu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, atzīt par dokumentu un glabāt pie krimināllietas materiāliem.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamentā, ja tiek konstatēti Kriminālprocesa likuma 573. - 575.pantā minētie kasācijas iemesli, iesniedzot kasācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Sprieduma pieejamības diena – 2016.gada 6.jūlijs.

Tiesnese **V.Freimane**